

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20008/2022
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Гвозденац, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Крагујевац, Филијала Нови Сад, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1512/2018 од 02.06.2022. године, на седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1512/2018 од 02.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1512/2018 од 02.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7450/17 од 21.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиле за прекид овог парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој на име разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености за период од 12.08.2014. године до 18.08.2014. године, од 01.07.2015. године до 31.08.2015. године и од 02.08.2016. године до 25.08.2016. године исплати укупан износ од 9.312,32 динара, односно појединачне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки појединачни износ почев од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1512/2018 од 02.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побјигати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплати на име накнаде штете као разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености. О праву тужиље, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, које не одступа од правног схватања Грађанског одељења Врховног касационог суда од 23.01.2017. године, с обзиром да одлука зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужиља је тужбу ради накнаде штете поднела 25.09.2017. године, а вредност предмета спора је 9.312,32 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић